

טראמפ צריך לסגור את הדלת להסכם מדיני שאיננו כניעה

22.02.2026 | שבת בן מאיר written by

"הנשיא (טראמפ) תוהה למה הם לא נכנעו, מדוע גם תחת לחץ כזה עם היקף הכוח הצבאי הימי שיש לנו שם, הם לא באו אלינו ואמרו 'אנחנו מצהירים שאיננו רוצים נשק, וזה מה שאנחנו מוכנים לעשות'". את הדברים הללו אמר הלילה סטיב וויטקוף, שליחו של נשיא ארה"ב דונלד טראמפ, בראיון לרשת "פוקס ניוז". הוא שיתף את קהל-מאזיניו ובתוכם גם את אנשי המשטר בטהראן, בתחושותיו של האיש שמחזיק בידי את גורלו של המשטר הזה, ושהתאמץ עד כה לשמור את קלפיו קרוב לחזה.

האייתוללה ח'אמנאי לא יכול היה לצפות להערכה טובה מזו על עמידתו האיתנה מול הלחצים האמריקניים. יש להניח כי שופרי המשטר יהדהדו זאת כדי לחזק את מורל אנשיהם. אך לא רק זאת. אמירתו של וויטקוף תוצג כעדות ברורה לכך שהמהלכים הצבאיים של ארה"ב נועדו רק להפחיד, לאיים ולהפעיל לחץ על טהראן, להסכים לנוסחה שהאמריקאים מציעים להסכם מדיני.

אמנם הנשיא טראמפ בעצמו אמר כי האיום הצבאי נועד לתת תוקף למאמצים בערוץ המדיני, אך הוא הותיר פתח לחשד שדבריו אלה הם חלק מטקטיקה שבה הוא נוקט ואינם משקפים את רצונו האמיתי. דבריו של וויטקוף, מתוך חדרי-החדרים, כמעט שלא משאירים מקום לאפשרות הזו.

מבחינת ההנהגה האיראנית ☒ כל עוד היא תבין שהאופציה להסכם נשארת פתוחה בפניה ומועדפת על טראמפ יותר מהאפשרויות האחרות, היא תתייחס לכך כתעודת ביטוח לשרידותו של המשטר - שחשובה לה יותר מכל דבר אחר. ההנהגה בטהראן תשתמש בקרש ההצלה הזה רק כאשר היא תעריך שזו הדרך היחידה שנותרה בפניה.

כל הסכם עם איראן יהיה הסכם רע

מבחינתה של ישראל הדרך הנכונה יותר להתמודד עם איומי המשטר האיראני היא לפעול להפלתו.

המציאות שנוצרה עוד לפני המתרחש הביטחוני הנוכחית, חיזקה את האופטימיות באשר לסיכויים לכך.

הישגי מלחמת "עם כלביא" והצלחת מדיניות הסנקציות על איראן, הכניסו את המשטר למצוקה קיומית. ההרג הנרחב של המפגינים, שנועד לדכא במהירות את ההתקוממות ולמנוע התערבות חיצונית, לימד על הסכנה שהמשטר ראה בהתפתחות הזו.

הדיווחים על התחדשות המחאות באוניברסיטאות אתמול, עם פתיחת סמסטר ב', מלמדים שהגחלים עדיין לוחשות וכי רוחם של מתנגדי המשטר לא נשברה, למרות המכות הקשות מידי מנגנוני הדיכוי ועל אף תחושת האכזבה מאי-הגעתו של סיוע חיצוני.

אחר הכל, ההנהגה בטהראן לא יכולה להתמודד עם בעיות היסוד ותתקשה להבטיח לאזרחיה אופק טוב יותר. ההיפך הוא הנכון: המצב צפוי רק להחמיר בעקבות ההרחבה וההחמרה של הסנקציות ולאחר שבעלות הברית של איראן [?] שקועות בעצמן בקשיים. מציאות כזו תבטיח פוטנציאל למחאות מתמשכות ברפובליקה האסלאמית.

כשזהו המצב, כל הסכם שייחתם עם איראן יהיה חבל הצלה למשטר, מפני נפילתו. סיום המשבר בלי שום הסכם אך עם סנקציות שיאיצו את נפילת המשטר, עדיף על הסכם שאולי יגביל לזמן מה את שאיפותיו של המשטר, אך יבטיח את המשך קיומו.

אפילו אם הנשיא טראמפ ימשיך לחתור רק להשגת "A better nuclear deal" הוא יתקשה להשיג זאת כל עוד הצמרת האיראנית מניחה שבידה נמצא המתג לעצירת מכונת המלחמה. כדי להתמודד עם הכשל הלוגי שנוצר, יהיה עליו להציב דד-ליין מוצהר לסיום המגעים ולהבהיר כי מרגע שהאש תפרוץ, יעדי המלחמה יהיו שונים וההסכם הרלוונטי היחיד מול איראן יהיה הסכם כניעה.

בדרך זו הוא גם יפריך את הדיווחים על האפשרות שארה"ב תבצע מהלך תקיפה מוגבל שאחריו היא תיתן הזדמנות נוספת לאיראנים לחזור לשולחן הדיונים. אפשרות שמעבירה את את המסר [?] "אין צורך למהר, ממילא יהיה מועד ב".

מטרות הפעולה הצבאית

כך או אחרת, מרגע שמלאו התנאים המבצעיים לפעולה צבאית [?] הסיכויים לכך שהיא תתממש גברו. ההחלטה החשובה ביותר שטראמפ אמור לקבל בקשר לכך, היא הגדרת מטרותיה של המלחמה.

הנשיא דונלד טראמפ יידרש להכריע בין שתי חלופות מרכזיות בנוגע לכך [?]

החלופה הראשונה [?] פעולה צבאית שתכליתה תהיה להוביל את המשטר הנוכחי להסכם שעונה על כל הדרישות האמריקניות. בחלופה זו [?] הפלת המשטר תשאר בגדר של תוצאה רצויה, שעשויה להיות מושגת בעקבות החלשתו, אך לא תוגדר כיעד ישיר של המלחמה.

החלופה השניה [?] מערכה עוצמתית וממושכת שתכליתה ליצור תנאים להחלפתו של המשטר. במערכה כזו תכוון להשמיד את כל מרכזי הכובד החיוניים לקיומו של המשטר, לרבות [?] ראשי השלטון, הפיקוד הצבאי ובכירי המנגנונים החשאיים; יכולותיו האסטרטגיות [?] בים, באוויר וביבשה, תשתיות דו שימושיות שמשרתות גם את המערכים הצבאיים של משמרות המהפכה

ועוד.

"לוחמינו האמיצים אינם נקראים לרצות את העולם; עליהם להתעמת עימו. אנחנו נלחמים בקרבות פיזיים, אך שדה הקרב שלנו הוא רוחני. לא נוכל לזכות בחרויות ששמנו לנגד עינינו, אם לא תהיה בנו הנכונות להילחם ולהגן עליהן" [1] את הדברים הללו אמר פיט הגסט' [2] שר המלחמה האמריקני, באירוע שנתי שנערך בושינגטון לפני כשבועיים במעמד הנשיא ובכירים אחרים בממשל. נדמה כי אנו קרובים מאוד לרגע שבו אמירות אלה יעמדו למבחן.

פורסם בישראל היום, בתאריך 22 בפברואר 2026.